

РЕШЕНИЕ

№ 4596

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4479** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 25.03.2011г. постановено по нахд №12578 по описа на СРС за 2010г. е потвърдено наказателно постановление №35490/31.05.2010г. на Зам.Началник отдел ПП при СДВР, в частта му, с която на Г. Н. И. е наложена глоба от 100лв., като в частта за наложена глоба от 10лв. жалбата на И. е оставена без разглеждане, поради необжалваемост на глобата.

Несъгласен с решението в частта за глобата от 100лв. е И., който по изложените в жалбата и в срок съображения моли в тази част да се отмени обжалвания акт и вместо него да се постанови решение, с което да се отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Софийският районен съд /СРС/ е потвърдил наказателното постановление /НП/ в частта му за наложената глоба от 100лв. за нарушение на чл.21, ал.1 вр. с чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП за това, че И. на 02.05.2010г. около 1,10ч. по бул. Д. при моста Ч. управлява л.а. с [рег.номер на МПС] със скорост от 74км./ч. при ограничение за населено място от 50км./ч., която скорост е фиксирана с радар TR 4 №124.

За да потвърди НП СРС е достигнал до безспорния извод, че деянието е извършено несъмнено от дееца вкл. е обсъдил доводите за начина на установяване на скоростта и факта, че именно това е скоростта на управлявания от дееца автомобил. Тези съображения напълно се възприемат от настоящия съд вкл. доводите за липса на съществено процесуално нарушение досежно наличието на един свидетел по акта за нарушение вместо на двама свидетели. В тази насока, както правилно е приел СРС, има константна и непротиворечива съдебна практика изградена на тълкуването на нормата на закона, че е достатъчно подписа на поне един свидетел. Споделят се и съображенията на предходната инстанция за измервателното устройство, което е преминало през задължителна проверка на 17.02.2010г. със срок на валидност 17.02.2011г.. Възприемат се констатациите, че липсват основания да се приеме, че данните отчетени от радара са неверни вкл. че няма отклонение от скоростта на движение и че съставът на деянието е чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП.

Съдът не споделя изложените в касационната жалба съображения, че свидетелските показания са противоречиви. Фактът, че свидетелите на ответника не дават обстоятелствени показания не води до неверност на същите, доколкото се касае за лица в чиито служебни задължения е обхванат ежедневиия контрол за нарушения по ЗДвП вкл. и за значителен период от време от деня на деянието. Следва да се има предвид, че свидетелите Л. и Т. при предявяване на акта за нарушение потвърждават установените от същите констатации. В случая не се касае за задължителна доказателствена сила на констатациите по акта за нарушение, на която безрезервно да се позове в решението си СРС, а се касае за изпълнена от страна на ответника доказателствена тежест въз основа на изслушаните свидетелски показания на Т. и Л.. Показанията на св.А. /свидетел на И./ с нищо не променят и опровергават доказаността на деянието. Този свидетел само сочи, че колата, която шофирал И. осъществявайки таксиметров превоз е била спряна от полиция една вечер вкл. показанията му са в съответствие с тези на св.Л. в частта, че автомобилът се е движел в лявата лента и проверяващият, за да го спре- е пресякъл дясната. За другите факти А. не дава сведения- същият не помни от къде е тръгнал, на къде отива, къде е спрял автомобила и т.н., защото е бил употребил алкохол.

Правеният нов довод в настоящето производство, че има процесуално нарушение предвид факта, че в акта няма цифровото изражение на нарушената норма също не се възприема. В акта за установяване на нарушението следва да се опише всеки един съставомерен факт, а в постановлението освен тази словесна обосновка трябва да се посочи съответната правна норма, която е нарушена и съставът на деянието, доколкото наложената глоба се разписва с него. В акта за установяване на нарушението актосъставителят не е длъжен да сочи нарушената норма или състава на деянието и непосочването им не нарушава съществено правата на дееца, по който въпрос също има константна практика. Няма и допуснати съществени процесуални нарушения от районният съд, както се твърди, доколкото същият е обсъдил всички доводи на дееца вкл. е извърши служебна проверка изцяло за законосъобразността на обжалвания акт.

С оглед всичко изложено - твърдяните касационни основания не се установиха, поради което решението като правилно и законосъобразно в съответната част следва да бъде оставено в сила.

Водим съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.03.2011г. постановено по нахд №12578 по описа на

СРС за 2010г. в обжалваната му част.
Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.